

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Feldkirch (Austria) w dniu 24 października 2012 r. — Armin Maletic, Marianne Maletic przeciwko lastminute.com GmbH i TUI Österreich GmbH

(Sprawa C-478/12)

(2013/C 26/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Feldkirch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Armin Maletic, Marianne Maletic

Strona pozwana: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ dotyczący ustanowienia jurysdykcji sądu miejsca, w którym konsument ma miejsce zamieszkania należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy, druga strona (tutaj pośrednik turystyczny mający siedzibę za granicą) posługuje się swoim kontrahentem (tutaj organizatorem podróży mającym siedzibę w kraju), w odniesieniu do powództw skierowanych przeciwko obu tym podmiotom art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ma zastosowanie również do kontrahenta mającego siedzibę na terytorium krajowym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 października 2012 r. — Minister van Financiën, druga strona postępowania: X

(Sprawa C-480/12)

(2013/C 26/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Minister van Financiën

Druga strona postępowania: X BV

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy art. 203 i 204 kodeksu celnego⁽¹⁾ w związku z art. 859 [w szczególności pkt 2 lit. c)] rozporządzenia

wykonawczego do kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że (samo) przekroczenie terminu tranzytu wyznaczonego zgodnie z art. 356 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego⁽²⁾ nie prowadzi do powstania długu celnego z powodu usunięcia spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 kodeksu celnego, lecz do długu celnego na podstawie art. 204 kodeksu celnego?

b) Czy dla udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1. a) wymagane jest, aby zainteresowani podali organom celnym powody przekroczenia terminu lub przynajmniej wyjaśnili im, gdzie znajdowały się towary w okresie między upływem terminu wyznaczonego zgodnie z art. 356 [rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego] a chwilą faktycznego przedstawienia w urzędzie celnym przeznaczenia?

2) Czy szóstą dyrektywę⁽³⁾, a w szczególności jej art. 7, należy interpretować w ten sposób, że podatek VAT jest wymagalny, jeżeli dług celny powstaje wyłącznie na podstawie art. 204 kodeksu celnego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s.1).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 29 października 2012 r. — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV i in.

(Sprawa C-483/12)

(2013/C 26/42)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pelckmans Turnhout NV

Strony pozwane: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV